

ærede Medlem Hr. Pinstrup fortalte, at alt gik, som det skulde, udnyttet den da eksisterende Krise og Arbejdsløshed til at trykke Lønningerne. De har faaet Arbejdere til Lønninger, som laa langt under de almindelig fastsatte Lønninger i Overenskomsterne. Da saa Forholdene i 1923 bedredes en Smule, fordi der kom en Smule mere Fart i Erhvervslivet, søgte de paagældende Arbejdere at faa en Forhandling. Igennem de tidligere Forhandlinger var de imidlertid blevet klare over, at det ikke kunde nytte at gaa enkeltvis til Lodsejerne, det havde tidligere vist sig, at saa fik en enkelt Mand eller en 2—3 Stykker et mindre Paalæg, medens de andre ingenting fik. De gik derfor den ikke ukendte Vej at anmode deres Forbund om at søge en Forhandling, og nu kommer vil til det Punkt i Sagens Udvikling, hvor det ærede Medlem Hr. Pinstrup drager fuldstændig fejlagtige Slutninger. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup mener nemlig, at det at gaa til sin Organisation og anmode den om at søge en Forhandling for at faa sine Forhold ordnet skulde være noget retsstridigt, noget i Retning af et Overgreb. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Pinstrup, om han mener, at det er urigtigt, at en Mand, der ikke mener at kunne klare en Sag, engagerer en Sagfører til at ordne sine Forhold, det behøver i øvrigt ikke at være noget, der vedrører rent juridiske Spørgsmaal. Det er almindelig Coutume blandt alle Landets erhvervsdrivende, ogsaa Landbrugere, at de, naar det passer dem, tager Hjælp til at ordne deres økonomiske Sager, de har i øvrigt selv dannet stærke Organisationer med det Formaal at varetage deres økonomiske Interesser overfor deres Leverandører eller overfor deres Modtagere. Denne Frihed vil det ærede Medlem Hr. Pinstrup imidlertid ikke give Arbejderne, de har værsaagod at komme enkeltvis og modtage det Svar, som Formanden for Lodsejerne giver: Hvis de ikke er tilfredse, kan de rejse, han kunde sagtens faa andre til en lavere Betaling. Det er Raseriet mod, at man ikke kunde faa Lov til at udnytte Arbejdsløsheden og have Arbejderne staaende splittet, der har gjort, at denne fortvivlede Stilling er indtaget af Lodsejerne. De indsaa, at saa længe Arbejderne var splittet, kunde de faa dem til at arbejde for en lavere Løn end

den, der ellers betaltes, men naar Organisationerne skulde til at forhandle, maatte de gøre nogle Indrømmelser, og det er disse Indrømmelser, de ikke har villet gøre. Naar der blev sagt til Arbejderne, at hvis de ikke var tilfredse, kunde de gaa, hvad var der saa andet at gøre end at følge Lodsejernes Formands Opfordring? Skulde Arbejderne i en saadan Situation rigtig finde sig i, at det Arbejde, der blev lønnet saa elendigt, at de ikke kunde være tjent med at tage det, overtoges af andre, der maaske af Nød og Trang var drevet til en saadan Fortvivlelse, at de optog et nedlagt Arbejde? Det ærede Medlem Hr. Pinstrup kan ikke forlange, at Arbejderne, der kun har deres Arbejdskraft til Raadighed, uden videre skal give Afkald paa det eneste Beskyttelsesmiddel, de har, mod Udnyttelse af denne, nemlig Sammenslutning. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup maa heller ikke vente, at de forskellige Arbejderorganisationer i en saadan Situation vil lade hinanden i Stikken. Der blev nævnt af det ærede Medlem, at man nu vilde gaa fra Sogn til Sogn. Ja, men det ærede Medlem Hr. Pinstrup glemmer, at Meningen fra de Herrer Lodsejeres Side var at gaa en anden Vej. Man begynder med den svageste Organisation og søger at splitte den, og har man naaet det, tager man fat paa den næste, og har man først faaet Arbejderne splittet, har man det saa dejligt, saa kan man selv diktere Betingelserne. Jeg tror nu alligevel, at Arbejderne betakker sig for at komme til at leve under de Betingelser, som det ærede Medlem Hr. Pinstrups Meningsfæller ønsker at diktere. Der er i denne Sag ikke Tale om Overgreb. Der har været anmodet om Forhandling, og der har under hele Sagens Gang stadig været tilbudt Forhandling. Man har imidlertid ikke ønsket at tage Forhandling, man har kun ønsket at diktere. Nu vel, men naar de Herrer er saa stærke, at de kun ønsker at diktere, saa maa de da finde sig i, at ogsaa Arbejderne bruger den Magtstilling, de er i Besiddelse af.

Jeg vil i øvrigt henstille til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at han ser en Smule videre paa denne Sag, end han har gjort indtil dette Tidspunkt. Det er ganske rigtigt, som han sagde, en Sag af stor Betydning, fordi den drejer sig om selve Organisations-